

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Велико Търново, 11.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Йордан Воденичаров

при участието на секретаря АНИТА ЛЮБ. БИЖЕВА
като разгледа докладваното от Йордан Воденичаров Гражданско дело № 20214100100232 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид:

Ищецът Г. ИВ. ИВ. от гр. Горна Оряховица чрез пълномощника си адвокат М.М. от САК твърди, че е пострадал при пътнотранспортно произшествие, възникнало на 18.02.2019 г. около 14.55 часа в гр. Л на ул. "Т." /документирано с констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 32 от 18.02.2019г. на ОД на МВР - В. Търново, РУ -Г. Оряховица/, при следните обстоятелства /механизъм и условия/:

При управление на лек автомобил марка „Фолксваген Поло“, с ДК№ ..., водачът К.Г.Д предприел маневра *потегляне* и навлязъл от ул. Б към ул. Т., от север към юг, като пресякъл траекторията на движещия се към кръстовището от запад към изток мотоциклет, управляван от ищеца. В резултат на пресичането на траекторията на движение на двете моторни превозни средства, последвал удар между тях, който бил челен за автомобила с предна челна дясна част, десен фар и страничен за мотоциклета с предна лява странична част, ляв преден амортизатор и ляв спойлер.

Получава травматично телесно увреждане, състоящо се в закрито счупване на първи лумбален прешлен, довело до обездвижване на поясната област в гръбначния стълб с лумбален корсет, причинило му трайно затруднение в движението на снагата, със срок на лечение не по-малък от осем месеца.

Неблагоприятните / субективни и обективни /последници от събитието се изразили в болки в областта на кръста, продължаващи и до датата на завеждане на делото, невъзможност да се обслужва в бита, престой на легло през по-голямата част от деня, ограничение на движенията му и затруднение при придвижването. Предписано му е домашно лечение след напускането на болницата, като е трябвало да носи медицински имобилизационен колан за период от минимум осем месеца.. Изживял силен страх за живота си с трайно отрицателно въздействие на случая върху психиката му - продължава да го изпитва, когато управлява и да пътува с МПС.

Направил е разноски за лечение, свързани със закупуването и заплащането на

медикаменти, медицински материали и извършване на медицински прегледи и изследвания, на обща стойност 822,25 лева.

Причинителят на вредите /с твърдение да е нарушил виновно нормата на чл. 50, ал. 1 ЗДвП/ към момента на събитието е имал качеството на застраховано лице по смисъла на чл. 477, ал.2 от КЗ на основание юридическия факт на сключен между него и ответника ЗАД "Б" АД договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, оформен със застрахователната полица с № ..., със срок на валидност от 30.04.2018 г. до 29.04.2019 г.

Предявил към застрахователя писмена претенция с вх. № ОК-495953/13.08.2019. за изплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, която не е удовлетворена в установените от закона срокове.

Предвид горетвърдяното, моли съдът да постанови решение, с което да осъди застрахователя- ответник да му заплати сумата 40 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се в претърпените и преживени физически болки и душевни страдания, сумата 822,25 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в заплатени разходи за лечението му, заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумите , считано от 02.09.2019г., до окончателното им изплащане.

В с.з. пълномощникът на ищеца поддържа предявените иски по съображения, развити в представена писмена защита. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата в минимално определен размер съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредба №1/2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът чрез своя процесуален представител *по същество* /от естеството на възраженията му / оспорва иска за неимуществени вреди *по размер*, с възражение , имащо за предмет твърдение, че пострадалият е допринесъл за тях по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД поради обстоятелствата , че се е движил с несъобразена скорост и не е носел защитно облекло. Отрича заявените неблагоприятни последици от събитието да се намират в сигурно доказана пряка каузална връзка с него. Претендираният размер на обезщетението е прекомерно завишен и несъответен на принципа на справедливото му определяне / чл.52 ЗЗД/.

Оспорва по основание , размер и като частично недопустим иска за имуществени вреди, с възражения , че заявените разходи за лечение не са в сигурно доказана пряка каузална връзка със събитието, а сумата по фактура №931/31.05.2019 г. не е била предмет на извънсъдебно предявената към застрахователя претенция.

Оспорва по основание аксесорния иск за обезщетение за забава в размер на законната лихва, с довода /възражението/, че щом към предявената извънсъдебно писмена претенция не са били представени изисканите от застрахователя по реда на чл. 106, ал.3 КЗ писмени доказателства , такова не се дължи, считано от 02.09.2019 г.

Претендира присъждане на направените по производството разноски и адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено и обосновава следните правни изводи:

Предявени са обективно и субективно съединени иски, имащи за предмет пряко претендирано от застрахователя право на обезщетение за поправяне на причинени от застраховано по задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" лице имуществени вреди и претендирано вземане за морално удовлетворение чрез потребителната стойност на парите на претърпени неимуществени вреди, чиято правна квалификация се извежда от нормата на чл.432, ал.1 от КЗ, както и вторично право на обезщетение за забава в размер на законната лихва/" чл. 86, ал.1 ЗЗД/.

Настъпилото по време, механизъм, участници и място /предмет на описание в исковата

молба/ отрицателно и нежелано обществено събитие, което разкрива легалните белези на пътнотранспортно произшествие /пар.6, т.30 от ДР на ЗДвП/ и се явява вредоносен източник /главен юридически факт/ на получено от ищеца телесно увреждане с медико-биологичното му описание по горе , както и произтеклите от него неблагоприятни последици във времето, са предмет на убедителна доказателствена установеност чрез извлечените данни от Решение № 242/15.07.2020г., постановено по АНД№ 445/2020г. по описа на Районен съд – Горна Оряховица/ влязъл в сила акт на наказателния съд , който е задължителен за гражданския – чл.300 ГПК/ и констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 32/18.02.2019 г. на ОД на МВР- Велико Търново, сектор „Пътен контрол“-РУ на МВР Горна Оряховица /съставен по реда на НАРЕДБА № 13-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд /Обн.ДВ. бр. 8/30.01.2009 г. изм. и доп., бр. 19 от 28.02.2017 г. /, протокол за оглед на пътнотранспортно произшествие от 18.02.2019 г., изготвено от ст. разследващ полицай при РУ на МВР- Горна Оряховица, с констатации, онагледени с фотоалбум /тези протоколи по правната си природа са официални свидетелстващи документи по смисъла чл.125 а, ал.1 ЗДвП, чл. 131, вр. с чл.155, ал.1 НПК, вр. с чл.179, ал.1 от ГПК, чиято обвързваща съда материална доказателствена сила се простира до всички непосредствено възприети/ зрително / на място обстоятелства от съответните длъжностни лица/ местоположението на автомобила и мотоциклета, посоката им на движение преди сблъсъка, обективните поражения по тях, локализацията на ударите, намерените веществени следи, съоръжения на пътя, състояние и състав на пътната настилка, времето и др./, показанията на изслушания свидетел – С И.а И.а, както и от представените надлежно съставени медицински книжа- епикриза, издадена от Отделение за неврохирургично отделение при МОБАЛ „Д-р Ст. Черкезов" АД- Велико Търново, 4 броя амбулаторни листи, рецептурни бланки, чието компетентно разчитане и пояснение се явява констативен предмет със съответното заключение на изслушаната и приета по делото съдебно-медицинска експертиза на вещото лице Д-Р В. М. М..

Обективният механизъм на вредоносното събитие /ПТП/ от експлоатационно-техническа гледна точка /как и при какви обстоятелства е настъпило/ са установени с влязъл в сила акт на наказателния съд , който е задължителен за гражданския – чл.300 ГПК.

Обективно неправомерното поведение на водача на лекия автомобил марка „Фолксваген“, модел „Поло“, с рег.№..., състоящо се в нарушение на правилото на чл.50 ал.1 от ЗДвП в конкретен израз на отнето право на ищеца да премине през кръстовището пръв , движейки се по път с предимство, т.е. не изпълнил задължението си да спре и да го пропусне , от което последвал сблъсък и причинена на втория средна телесна повреда, така както се твърди по описанието ѝ в исковата молба, е факт, попадащ в приложното поле на посочената процесуална норма.

На материалноправния въпрос: дали причината за настъпването на вредоносното събитие може да се вмени във вина на водача на лекия автомобил „Фолксваген“, наказателният съд е дал утвърдителен отговор, като го е признал за виновен за извършено по непредпазливост престъпление по чл. 343, ал.1, б „б“, предл. 2, във връзка с чл. 342, ал.1, предл. 3, ал. 1 от НК.

Затова исковете са доказани по основание .

По силата на сключения договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, оформен със застрахователна полица№BG/02/118001302241 със срок на покритие до 29.04.2019 г. ответникът-застраховател е поел задължение за покрие в границите на определената в него сума един застрахователен риск, наречен *опасност* от възникване на задължение на застрахованото лице да заплати обезщетение на трето увредено лице за причинени му вреди от виновно и противоправно деяние при управление на МПС, т.е. когато възникне ситуация да бъде ангажирана деликтната му отговорност/ *санкционна последица*, чиято *финансова тежест* се *понася от застрахователя/-* чл.429, ал.1, т.1,ал.2, т.2, чл.493, ал.1, т.1, т.5 от КЗ.

Ищецът като трето увредено лице е носител на пряко имуществено притезателно право /вземане/ срещу застрахователя за изплащане на застрахователно обезщетение, покриващо действително претърпените от него вреди - чл. 432, ал.1 от КЗ, чието съдържание е идентично с обезщетението, което причинителя на вредите /делинквентата/ дължи и би платил, ако първият бе упражнил за това срещу него насрещното си произтичащо от закона субективно притезателно право, тъй като са налице предпоставките за ангажиране на деликтната му отговорност- чл.45, ал.1, ал.2, вр. с чл.51, чл.52 от ЗЗД.

Именно в поведението на водача, чиято гражданска отговорност е предмет на задължително застраховане при ответното дружество, се открива решаващия елемент в каузалната верига от обстоятелства,, изразен в обективния факт на неизпълнение на задължението му/ чл.50 ЗДвП/ да пропусне моторното-превозно средство, движещо се по път с предимство, без който не би настъпило вредоносното събитие.

Съдържа онази доказателствено-логическа тежест като правно оценъчно градиво за наличието на вина, защото тя по начало съпътства противоправността, щом втората е налице.

В областта на деликтната отговорност вината най-общо се разглежда като укоримо психическо отношение /умисъл или небрежност/ към противоправния резултат, а в областта на договорната отговорност- на практика тя се приравнява на неполагане на грижата на добрия стопанин като абстрактен модел на поведение - при обективна възможност да бъде положена. Вината в случая дори не се й предполага / чл.45, ал.2 ЗЗД/ , защото се счита направо установена по силата на решението на наказателния съд.

На езика на гражданскоправната философия /липсва легално определение/ *правнозначимата неимуществена вреда* с претенция за относителна умозрителна точност/ е неблагоприятна **последница** /аргумент от чл.51, ал.1 от ЗЗД, където ясно е казано : „ . . . последница от увреждането"/ от противоправно и виновно засягане на идеални блага, които са предмет на абсолютни лични права или най-общо на някакъв правнозащитим интерес /ценност- лична неприкосновеност, свобода, телесно и психическо здраве, чест, достойнство, добро име, тайна на информацията, душевно спокойствие и др., като проявлението им, подлежащо на зачитане/ признание/ според обществените разбирания за справедливост е когато човешкият индивид действително понася *някакви съществени нравствени, емоционални, психически терзания/ душевни страдания/ и физически болки*.

Ясно е, че пряка последница от деликтното деяние на застрахованото лице, изразена като реален резултат в полученото травматично увреждане, е засягането на правно защитимо идеално благо на ищеца, наречено *здраве във физиологичния/ телесен/ смисъл на понятието*, както и засягането на идеално благо, наречено *душевно равновесие и спокойствие/ нервно-психическо благосъстояние/*.

Травматичното увреждане *закономерно е* предизвикало неблагоприятни изменения в неговото физическо здравно и душевно състояние , в сравнение с тези отпреди злополуката – усещане за силна и постепенно затихващи в срока на оздравителния период/ 4-6 месеца/ физически болки, но с остатъчност скованост и дискомфорт, макар и в регресия- още 2-3 месеца, както и психически страдалчески изживявания- страх, неудобства от невъзможност/ непълноценност да се обслужва по време на възстановителния период и т.н. /свидетелските показания на майката на ищеца, както и заключението на вещото лице по приетата съдебно-медицинска експертиза/.

Всички тези вредни за него последици от неимуществен характер /болки и душевни страдания/ следва да бъдат възмездени чрез някаква парична компенсация, определена по справедливост - чл.52 от ЗЗД.

В закона липсва каквото и да било определение на понятието справедливост в правораздаването/няма определение и в тълкувателните актове на ВС на НРБ и ВКС, а само *посочване на примерни показатели за „измерването й"* в пари като израз на обществена оценка на засегнатите идеални блага на личността според конкретните обстоятелства за всеки отделен случай/. Няма и някаква нормативно фиксирана казуистична "тарифа" за

парична компенсация на морални вреди от отделни видове деликти, причинили различни физически и психически увреждания /а трябва да има, за да се избегне субективния произвол!/. По обща и разумна правораздавателна идея се има предвид обаче не субективното разбиране/ чувство/ за справедливост на всеки отделен съдия/ макар че фактически то почти винаги се проявява и няма как да не се проявява щом законът мълчи и не определя съдържанието на това понятие като родово, нито фиксира някаква каузистична „тарифа“ /, а изнамиране на някакъв обективен преобладаващо приет от обществото подход/ критерий за постигане на това явление за подобни случаи на конкретно разглеждания. С оглед философските прозрения на различни мислители във вековете и човешкия опит, понятието справедливост би могло да се определи като вид нравствен закон/ обществен идеал/, повеляващ на всеки и изразяващ съзнателно и доброволно зачитане на *принципа на равенство* между всички хора по такъв начин, че в отношенията и един към друг и към цялото общество, всеки от тях да се постави в положението на другите и да се отнася към тях, така както би желал да се отнасят с него - една мярка за заслужено компенсаторно равновесие в живота според човешкото поведение, целяща всеки да получи това, което другия получава при еднакви или сходни предпоставки и обстоятелства. Ясно е, че **основен** и общ ориентир по делата за обезщетения за неимуществени вреди, включително и по настоящото дело *следва да бъдат обичайните* разрешения в съдебната практика за други подобни случаи и съпоставими случаи, разбира се, при съобразяване на **всички конкретни** обстоятелства, имащи приложно значение при „*оживяването*“ на понятието справедливост.

Съдът, като съобрази икономическия стандарт на живот в страната отпреди 2 години и сега, измерен чрез средностатистическите показатели за доходите и покупателните способности на средния българин, обстоятелствата, че периодът за възстановяване на основните двигателни функции от травматичното увреждане е бил в рамките на около 8 месеца/ тежестта на фрактурата на първи лумбален прешлен, периода на неработоспособност, необходимостта от провеждане на медикаментозно лечение във възстановителния период, обстоятелството, че обемът на движение е възстановен, но се налагат ограничения в двигателния режим на лицето/ не може да извършва тежък физически труд/, силата на болките, страховите представи и безпокойствата, социално битовите неудобства, възрастта на пострадалия- 38 години и каузистичната практика на съдилищата/ например Решение № 174/14.07.2021 г. по в.т. № 28/2021 г. на ВТАС , с което е присъдено обезщетение за неимуществени вреди от получени не по леки травматични увреждания , включващи освен счупване на първи поясен прешлен и счупване на първи шиен прешлен и контузия на гръбначния стълб, с продължително болнично лечение – в размер на 25 000 лева / **приема**, че сумата 25 000 лева се явява справедлив паричен еквивалент/обезщетение/ на/ за претърпените неимуществени вреди.

Наведеното от ответната страна правонамаляващо възражение/ чл.432, ал.2, вр. с чл.51, ал.2 от ЗЗД/ за допринасяне на вредите от пострадалия ищец с твърдението да е управлявал мотоциклета си с несъобразена с пътните условия скорост, както и че не е носил предпазно облекло и други средства , е голословно като лишено от каквато и да било опора в доказателствата и логиката на нещата, които конкретното пътнотранспортно произшествие представя . Подобен принос е опроверган и от заключението на медицинската експертиза по повод на нарочно поставения в тази предметна връзка въпрос на ответника.

При анализа на каузалната верига от обстоятелства довела до вредоносното събитие не се установява какъвто и да било негов обективен принос, свързан с неправилни действия или непредприети правилни възможни действия при управлението на мотоциклета , които ако бе предприел , същото не би възникнало или ако и да бе възникнало, увреждането би било по леко .

Имуществената вреда е неблагоприятна **пряка** и непосредствена **последница** / *еж. чл.51, ал.1, чл.82 , ал.1 от ЗЗД/от противоправно/ от деликт или договорно неизпълнение / и виновно / чл.45, ал.1, чл.81, ал.1 от ЗЗД/ засягане на блага, които са предмет на абсолютни или относителни права или най-общо на някакъв правнозащитим интерес/ ценност, т.е. тя изразява разликата между състоянието на имуществото преди и след факта, от който*

произлиза увреждането му.

Правнозначимите и подлежащи на поправяне вреди биха се познали като една типична, нормално настъпваща и/или необходима/ закономерна/ неблагоприятна последица.

В случая активът на имуществото на ищеца е намалял с *необходимо присъщи* / в този смисъл е отговора на въпроса поставен на вещото лице / с оглед вида, характера и тежестта на травматичното увреждане и последиците му, време за възстановяване, разходи, *доказани* с представените писмени доказателства за закупуване на лекарства и консумативи и заплащане на прегледи, на обща стойност 822,25 лева.

Затова те представляват негова вреда в пряка причинна връзка с деликтното събитие и подлежат на обезщетяване .

Възражението за частична недопустимост на иска за поправяне на имуществените вреди относно заплатена такса за медицински преглед в размер на 30 лева по фактура № 931/31.05.2019 г. е неоснователно. Обстоятелството , че този разход не е включен в предмета на предявената по реда на чл.380 КЗ претенция не предизвиква приписваната му отрицателна процесуална квалификация , защото ответникът застраховател не спори , че е направил цялостен отказ да удовлетвори както правото на обезщетение за неимуществени , така и правото на обезщетение за имуществени вреди / и да бе включен, не би имало никакво значение/

Върху така определените парични вземания, следва да бъде присъдено и обезщетение за забава в размер на законната лихва до окончателното им погасяване, считано от деня /14.11.2019 г./, следващ този на изтичане на крайния тримесечен срок за произнасяне по предявената пред застрахователя претенция - чл.497, ал.1, т.2 КЗ, вр. с чл.86, ал.1, чл.84, ал.1 ЗЗД, а не от посочения в петитума на исковата молба ден- 02.02.2019 г.

При този изход на спора на основание чл.38, ал.2 , вр. с ал.1, т. 2 ЗА ответникът / според изричната уговорка между адвоката и клиента в представения писмен документ , съдържащ договор за правна защита и съдействие/ дължи на пълномощника на ищеца-адвокат М.М. от САК адвокатско възнаграждение в размер на **1580 лева** съгласуван с определените в чл.7, ал. 2, т. 1, т. 4, вр. с чл.2, ал.5 на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. минимални размери на адвокатските възнаграждения съразмерно уважената част от исковите/ и следва да бъде осъден да го заплати, тъй като пълномощникът на ищеца е упражнил това свое процесуално право с материалноправни последици.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК съразмерно с отхвърлената част на исковите, ищецът дължи на ответника плащане на сумата **885,54** лева , представляваща направени по производството разноски, изчислени на основата на заплатено адвокатско възнаграждение в общ размер на 2160 лева/ което не е прекомерно , противно на направеното възражение, защото обхваща защита по три иска / и за вещо лице- 250 лева и следва да бъде осъден да го стори, тъй като вторият е упражнил това свое процесуално право с материалноправни последици.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответното дружество трябва да бъде осъдено да заплати държавната такса ,следваща се върху уважените икове – в общ размер на **1050 лева** / чл.1 от Тарифата за ДТ събирани от съдилищата по реда на ГПК , чл. 72, ал.2 ГПК/ , както и разноските, направени от бюджетните средства на съда / 150 лева / , доколкото те са предявени от лице, освободено от задължението за внасяне на държавна такса.

Предвид гореизложеното , съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432, ал.1, вр. с чл. 429, ал.1, чл. 493, ал.1, т.1 на *Кодекса за застраховането*, чл.86, ал.1 от ЗЗД, вр. с чл. 497, ал.1, т.2 на *Кодекса за застраховането*

ЗАД "Б" , със седалище и адрес на управление: гр.С, ..., с ЕИК ... **да заплати на Г. ИВ. ИВ.,** с ЕГН: *********, с постоянен адрес: гр.Г.О, ..., както следва: **1/ сумата 25 000/ двадесет и пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди/ физически болки и душевни страдания/ от** получено телесно увреждане , състоящо се в закрито счупване на първи лумбален прешлен, виновно и противоправно причинено му от К.Г.Д -застраховано по смисъла на чл. 477, ал.2 от КЗ лице, съгласно сключен между него и застрахователя договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, оформен със застрахователна полица BG/02/118001302241 със срок на покритие до 29.04.2019 г. ,вследствие на настъпило на 18.02.2019 г. около 14.55 часа в гр.Л кръстовището, обособено от улиците Т, Г.С.Р и Б, застрахователно събитие с характер на пътнотранспортно произшествие и **2/ сумата 822,25 / осемстотин двадесет и два лева и двадесет и пет стотинки / лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, произтекли от същото застрахователно събитие,** изразяващи се в направени парични разноски, свързани с лечението на полученото увреждане и последиците му, **заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 14.11.2019 г. до окончателното изплащане на сумите на застрахователните обезщетения.**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск , имащ за предмет претендирано право на обезщетение за неимуществени вреди за **разликата до пълния му претендиран размер от 40 000 лева, като неоснователен и недоказан,** както и иска за обезщетение за забава в размер на законната лихва, предявен да времето от 02.09.2019 г. до 14.11.2019 г. *като неоснователен.*

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2, вр. с ал.1, т.2 на Закона за адвокатурата **ЗАД "Б"**, със седалище и адрес на управление: гр.С, ..., с ЕИК ... **да заплати на адвокат М.М. М. от САК , сумата 1580 / хиляда петстотин и осемдесет / лева, представляваща адвокатско възнаграждение.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК **Г. ИВ. ИВ.,** с ЕГН: *********, с постоянен адрес: гр.Г.О, ... **да заплати на ЗАД "Б"** , със седалище и адрес на управление: гр.С, ..., с ЕИК ..., **сумата 885,54 лева, представляваща направени по производството разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК **ЗАД "Б"**, със седалище и адрес на управление: гр.С, ..., с ЕИК ... **да заплати по бюджетната сметка на ВТОС в едноседмичен срок от влизане в сила на решението сумата 1200 лева , представляваща следващата се държана такса върху уважените искове/ 1050 лева/ и разноските, направени от бюджетните средства на съда / 150 лева/ .**

Решението може да се обжалва пред ВТАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____